

Sygnatura akt I C 4387/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 18-04-2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 18-04-2018 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko W. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. G. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 3.455,53 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć złotych 53/100) z odsetkami odpowiednio:

a. od kwoty 3.442,14 zł – z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanymi w stosunku rocznym od dnia 17.10.2017r. do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że wysokość tych odsetek nie może przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie,

b. od kwoty 13,39zł – z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia 26.10.2017r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 100,00zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt: I C 4387/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego W. G. kwoty 3.455,53 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 3.442,14 zł począwszy od dnia 17.10.2017r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 13,39 zł począwszy od dnia 26.10.2017r. Nadto powód domagał się zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, iż strony w dniu 12.03.2015r. zawarły umowę kredytu nr (...), jednakże strona pozwana nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązanie terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat powód wypowiedział przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Powód wyjaśnił, że na kwotę dochodzoną pozvem składają się następujące składniki:

-kwota 3.442,14 zł tytułem należności głównej- kapitału,

-kwota 13,39 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10% od dnia 03.04.2017r. do dnia 16.10.2017r.

Powód ponadto wskazał, iż zgodnie z postanowieniami zawartej umowy, jest on uprawniony do naliczania odsetek umownych za opóźnienie w spłacie wymagalnych rat w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lubinie wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania do tutejszego Sądu.

Pozwany M. S. nie wniósł odpowiedzi na pozew, a merytoryczne stanowisko w sprawie zajął na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2018r. wskazując, że nie kwestionuje roszczenia powoda ani co do zasady, ani co do wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.03.2015r. powód zawarł z pozwanym umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego o numerze (...) na kwotę 7.000,00 zł na okres 34 miesięcy. Roczna stopa oprocentowania kredytu na dzień zawarcia umowy wynosiła 4,80 %. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę ustalona w dniu zawarcia umowy wynosiła 11.176,40 zł. Kredytobiorca zobowiązał się do dokonania spłat kredytu w ratach, w okresach miesięcznych do 01 dnia każdego miesiąca. Wysokość raty kredytu wynosi 352,23 zł z zastrzeżeniem, że wysokość pierwszej raty kredytu, która jest ratą wyrównawczą nie będzie wyższa niż 335,83 zł.

W przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu, brak mógł pobierać od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP obowiązującej na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 10% (§ 7 umowy).

(dowód: umowa kredytu k.14-17)

Pozwany nie wywiązał się ze swojego zobowiązania polegającego na dokonywaniu spłat w wysokościach ustalonych w umowie. W dniu 03.04.2017r. pozwany dopuścił się pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat.

(fakty przyznane art. 229 k.p.c.)

Pismem z dnia 17.07.2017r., doręczonym pozwanemu dnia 21.07.2017r. powód wypowiedział ww. umowę kredytu.

(dowód: wypowiedzenie i zpo k.20-21)

Pismem z dnia 14.09.2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu nr (...). Powód poinformował, że w przypadku braku spłaty całości należności w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma, powód wystąpi na drogę postępowania sądowo-egzekucyjnego.

(dowód: wezwanie k.22)

Pozwany nie uiszczył powodowi kwoty 3442,14 zł tytułem należności głównej- niespłaconego kapitału. Kwota skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty 352,23 zł tytułem raty kredytu za okres od dnia 03.04.2017r. do dnia 16.10.2017r. wynosi 13,39 zł.

(wyciąg z ksiąg k. 13, fakty przyznane art. 229 k.p.c.)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na załączonych do akt sprawy dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, a ich prawdziwość i rzetelność nie budziła również wątpliwości Sądu, dlatego Sąd uznał je w całości za wiarygodne. Poza tym, Sąd ustalając stan faktyczny oparł się o fakty przyznane przez pozwanego na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2018r., albowiem ich przyznanie nie budziło wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód wywodził swoje żądanie z umowy kredytu zawartej z pozwanym w dniu 12.03.2015r.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 1988 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przedmiotowej sprawie pozwany zawarł w dniu 29 sierpnia 2014 r. z poprzednikiem prawnym powoda umowę kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych, która to umowa określała obowiązki kredytobiorcy.

Stosownie do dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tj.2016. (...) ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. W świetle art. 3 ust. 2 pkt 1 cytowanej ustawy, za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki. Umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi. Umowa powinna być sformułowana w sposób jednoznaczny i zrozumiały (art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim).

W przedmiotowej sprawie w dniu 12 marca 2015r. doszło do zawarcia pomiędzy stronami umowy kredytu w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim. Pozwany nie wywiązał się jednak z obowiązku terminowej spłaty rat zgodnie z zaciągniętym zobowiązaniem, na dzień orzekania pozwanemu pozostała do zapłaty kwota łączna 3.455,53 zł, w tym kwota 3.442,14 zł tytułem niespłaconego kapitału oraz kwota 13,39 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 03.04.2017r. do dnia 16.10.2017r. Pozwany przyznał wszystkie podnoszone przez stronę przeciwną okoliczności, stąd Sąd uznał te okoliczności za przyznane w rozumieniu art. 229 k.p.c., bowiem ich przyznanie nie budziło wątpliwości Sądu.

Poza tym, pozwany nie kwestionował również roszczenia odsetkowego powoda, który domagał się zasądzenia odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonych od kwoty 3.442,14 zł począwszy od dnia 17.10.2017r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych do kwoty 13,39 zł począwszy od dnia wniesienia pozwu tj. 26.10.2017r.

R., powództwo podlegało uwzględnieniu co do następujących kwot:

- kapitału kredytu w kwocie 3.442,12 zł,
- odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonych do kwoty niespłaconego kapitału tj. od kwoty 3.442,14 zł począwszy od dnia 17.10.2017r.,
- skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości 13,39 zł,
- dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 13,39 zł począwszy od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 26.10.2017r.

Zważywszy na powyższe, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji orzeczenia.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c., w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 26.10.2017r. od kwoty 13,39 zł.

O kosztach orzeczono w punkcie II wyroku w oparciu w przepisy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. wyrażające zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony /koszty procesu/.

Kierując się powyższą zasadą, Sąd orzekł o zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda jako wygrywającego niniejszy proces kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, które obejmowały opłatę sądową od pozwu.

SSR Katarzyna Porada-Łaska